॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

दंक्षिणा पितरंः प्रतीचींम्मनुष्यां उदींची रुद्रा यत्प्राचीनंव शं

प्राचीनंव १ शं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्तु प्राचीं देवा

करोतिं देवलोकमेव तद्यर्जमान उपावंति परि श्रयत्यन्तर्हितो हि देवलोको मंनुष्यलोकान्नास्मालोकाथ्स्वेतव्यमिवेत्यांहुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिं लोकेऽस्तिं वा न वितिं दिक्ष्वतींकाशान्करोति (१) उभयौलींकयोर्भिजित्ये केशश्मश्रु वंपते नखानि नि कृन्तते मृता वा एषा त्वर्गमेध्या यत्केशश्मश्रु मृतामेव त्वचंममेध्यामंपहत्यं यज्ञियों भूत्वा मेध्मपैत्यिङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तोऽपस् दीक्षात्पसी प्रावेशयन्नपस् स्नांति साक्षादेव दीक्षात्पसी अवं रुन्धे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते ताम्प्रावेशयन्तीर्थे स्नांति (२)

तीर्थमेव संमानानां भवत्यपों ऽष्ठआत्यन्तर्त एव मेध्यों भवति वासंसा दीक्षयित सौम्यं वै क्षौमं देवतंया सोमंमेष देवताम् पैति यो दीक्षंते सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवं मे पाहीत्यांह् स्वामेव देवताम् पैत्यथों आशिषंमेवैतामा शांस्ते ऽग्नेस्तूंषाधानं वायोर्वात्पानं मिपतृणान्नीविरोषंधीनाम्प्रघातः (३)

आदित्यानां प्राचीनतानो विश्वेषां देवानामोतुर्नक्षंत्राणामतीकाशाः एतथ्संवेदेवत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं

पुतर्थ्सर्वदेवृत्यं यन्नवंनीतं यन्नवंनीतेनाभ्युङ्के सर्वा पुव देवताः प्रीणाति प्रच्युंतो वा पृषोंऽस्माल्लोकादर्गतो देवलोकं यो दीक्षितौं-ऽन्तुरेव नवंनीतन्तस्मान्नवंनीतेनाभ्यंङ्केऽनुलोमं यर्जुषा व्यावृत्त्या

देवतांभिदीक्षयति बहिःप्राणो वै मंनुष्यंस्तस्याशंनं प्राणों ऽश्ञाति सप्राण एव दीक्षत आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेधुमुपैति घृतं देवानाम्मस्तुं पितृणान्निष्यंक्वम्मनुष्यांणान्तद्वे (४)

इन्द्रों वृत्रमंहन्तस्यं क्नीनिका परापत्त्तदार्श्वनमभवद्यदाङ्को चक्षेरेव भातृं व्यस्य वृङ्को दक्षिणम्पूर्वमाङ्कै (५) स्व्य १ हि पूर्वम्मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मनुष्यां धावन्ते पश्च कृत्व आङ्को पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे परिमित्नमाङ्केऽपरिमित् १ हि मनुष्यां आञ्चते सतूलयाङ्को-

ऽपंतूलया हि मंनुष्यां आञ्जते व्यावृत्त्यै यदपंतूलयाञ्जीत वर्ज्ञ इव

य्ज्ञिय् सदेव्मासीत्तदपोदंक्रामृत्ते दुर्भा अंभवृन् यद्दर्भपुञ्जीलैः प्वयंति या एव मेध्यां यृज्ञियाः सदेवा आपुस्ताभिरेवैनंम्पवयित् द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यांमेवैनंम्पवयित त्रिभिः पंवयित त्रयं इमे

इन्द्रों वृत्रमंहन्थ्सोऽई पोऽई भ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं

स्याध्मत्लयाङ्के मित्रत्वायं (६)

लोका एभिरेवैनं लोकैः पंवयति पश्चभिंः (७)

पवयति पश्चांक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञायैवैनंम्पवयति षङ्गिः पंवयति षङ्गा ऋतवं ऋतुभिरवैनम्पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दार्शेस छन्दोंभिरेवैनंम्पवयति नवभिः पवयति नव वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनम्पवयत्येकंवि शत्या पवयति दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्यां आत्मैकंवि १ शो यावांनेव पुरुंषस्तमपंरिवर्गम् (८)

पुवयति चित्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह मनो वै चित्पतिर्मनंसैवैनंम्पव वाक्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह वाचैवैनंम्पवयति देवस्त्वां सविता पुनात्वित्यांह सवितृप्रंसूत एवैनंम्पवयति तस्य ते पवित्रपते पवित्रेण यस्मै कम्पुने तच्छंकेयमित्यांहाऽऽशिषंमेवैतामा शाँस्ते॥ (९)

अतीकाशान्करोत्यवेशयन्तीर्थे स्नांति प्रघातो मंनुष्याणान्तद्वा आङ्के मित्रत्वायं पश्चभिरपंरिवर्गमृष्टाचंत्वारि शच।

यावंन्तो वै देवा युज्ञायापुंनत् त एवाभंवन् य एवं विद्वान् यज्ञायं पुनीते भवंत्येव बहिः पंवयित्वान्तः प्र पांदयति मनुष्यलोक <u>प</u>्वैनंम्पवियत्वा पूतन्देवलोकम्प्र णेयत्यदीक्षित एक्याहृत्येत्यांहुः सुवेण चर्तस्रो जुहोति दीक्षितत्वायं सुचा पंश्रमीं पश्चौक्षरा पङ्किः

पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्ध आकृत्यै प्रयुजेऽग्नये (१०) स्वाहेत्याहाकूँत्या हि पुरुषो यज्ञमभि प्रयुङ्के यजेयेति मेधायै

मनंसेऽग्नये स्वाहेत्यांह मेधया हि मनंसा पुरुषो युज्ञमंभिगच्छंति सरंस्वत्ये पूष्णेंऽग्नये स्वाहेत्यांह् वाग्वे सरंस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृंथिव्या युज्जम्प्र युंङ्कः आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांह् या वै वर्ष्यास्ताः (११)

आपो देवीर्बृह्तीर्विश्वशंम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दिव्या आपोऽशाँन्ता इमं लोकमा गंच्छेयुरापो देवीर्बृह्तीर्विश्वशम्भुव इत्यांहास्मा एवेनां लोकायं शमयति तस्माँच्छान्ता इमं लोकमा गंच्छन्ति द्यावांपृथिवी इत्यांह् द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्यांहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृह्स्पतिंनीं ह्विषां वृधातु (१२)

इत्यांह् ब्रह्म वे देवानां बृह्स्पित्र्ब्रह्मणेवास्में यज्ञमवं रुन्धे यद्भ्याद्विधेरितिं यज्ञस्थाणुमृंच्छेद्वधात्वित्यांह यज्ञस्थाणुमेव पिरं वृणिक्त प्रजापंतिर्य्ज्ञमंसृजत् सौंऽस्माथ्सृष्टः परांडेथ्स प्र यज्जरहींनात्प्र साम् तमृगुदंयच्छ्चदगुदयंच्छ्त्तदौंद्वहणस्यौंद्वहण्त्वमृच

जुहोति यज्ञस्योद्यंत्या अनुष्टृष्छन्दंसामुदंयच्छ्दित्यांहुस्तस्मांदनुः जुहोति यज्ञस्योद्यंत्ये द्वादंश वाथ्सबन्धान्यदंयच्छ्नित्यांहुस्तस्मांद्वादश् दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टृग्वागंनुष्टृग्यदेतय्चां दीक्षयंति वाचैवैन्द्रं सर्वया दीक्षयति विश्वं देवस्यं नेतिरत्यांह सावित्र्यंतेन मर्तो

सर्वया दीक्षयित विश्वे देवस्यं नेतुरित्यांह सावित्र्येतेन मर्तो वृणीत सुख्यम् (१४) इत्यांह पितृदेव्त्येतेन् विश्वे राय इंष्ध्यसीत्यांह वैश्वदेव्येतेनं सुम्नं वृंणीत पुष्यस् इत्यांह पौष्ण्येतेन् सा वा एषर्क्सर्वदेव्त्यां यदेतय्चां दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयति सप्ताक्षंरम्प्रथमम्पदमृष्टाक्षंराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुपं यन्ति यानि च्त्वारि तान्यष्टौ यद्ष्टाक्षंरा तेनं (१५) गायत्री यदेकांदशाक्षरा तेनं त्रिष्टुग्यद्वादंशाक्षरा तेन जगंती

सा वा एषर्ब्सवाणि छन्दार्शस् यदेतय्रचा दीक्षयंति सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पद सप्तपदा शक्वरी पृशवः शक्वरी पृश्नवेवावं रुन्ध एकंस्मादक्षरादनांप्तम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचो-ऽनांप्तन्तन्मंनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतिः प्रजापंतिः प्रजा असंजत प्रजानार् सृष्ट्यैं॥ (१६)

अष्ठये ता वृंधाल्वा मुख्यनेनं ज्होंने पर्थवा वा विष्ठमाने कृष्णों रूपं कृत्वाप्त्रम्यांतिष्ठतान्तेऽमन्यन्त यं वा इमे उपावथ्र्स्यतः स इदं भंविष्यतीति ते उपामन्त्रयन्त ते अंहोरात्रयों महिमानमपनिधायं देवानुपावंतितामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुकं कृष्णाजिनस्यैष साम्रो यत्कृष्णमृंख्सामयोः शिल्पे स्थ इत्याहरूर्सामे एवावं रुन्ध एषः (१७)

वा अह्रो वर्णो यच्छुकं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं

यदेवैनंयोस्तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्धे कृष्णाजिनेनं दीक्षयित् ब्रह्मंणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मंणैवैनं दीक्षयतीमान्धिय् शिक्षंमाणस्य देवेत्यांह यथायजुरेवैतद्गर्भो वा एष यद्दीं क्षित उल्बं वासः प्रोण्ते तस्मांत् (१८)

गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य ऋयादपौँण्वीत् यत्पुरा सोमंस्य ऋयादंपोण्वीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युः ऋिते सोमे-ऽपौणुंते जायंत एव तदथो यथा वसीया सम्प्रत्यपोणुंते ताहगेव तदङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिष्यत ते शरा अंभवन्नृर्वे शरा यच्छंरमयीं (१९)

मेखंला भवत्यूर्जमेवावं रुन्धे मध्यतः सन्नंह्यति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुंञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्ये मध्यमवाचीनंममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यंति मध्यं चैवास्यांमेध्यं च व्यावंत्यतीन्द्रों वृत्राय वज्रं प्राहंरथ्स त्रेधा व्यंभवथस्प्यस्तृतीय रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

येंऽन्तःश्रा अशींर्यन्त ते श्रा अंभवन्तच्छ्राणा श्रार्तं वज्रो वे श्राः क्षुत्खलु वे मंनुष्यंस्य भ्रातृंत्यो यच्छंर्मयी मेखंला भवंति वज्रेणेव साक्षात्क्षुधम्भ्रातृंत्यम्मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्धंवित त्रिवृद्धे प्राणिस्त्रिवृतंमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी भवति रज्जूनाळ्याँवृत्त्ये मेखंलया यजमानन्दीक्षयित योक्रेण पर्नीम्मिथुनत्वायं (२१)

युज्ञो दक्षिणामुभ्यंध्यायत्ता १ समंभवत्तदिन्द्रों ऽचायथ्सों ऽमन्यत् यो वा इतो जंनिष्यते स इदं भंविष्यतीति ताम्प्राविशत्तस्या इन्द्रं एवाजांयत् सों ऽमन्यत् यो वै मदितो ऽपंरो जनिष्यते स इदं भंविष्यतीति तस्यां अनुमृश्य योनिमार्च्छिन्थ्सा सूतवंशाभवत्तथ्सूतवंशायै जन्मं (२२)

ता १ हस्ते न्यंबेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यंदधाथ्सा कृष्णविषाणाभंबदिन्द्रं योनिरिस् मा मां हि १ सीरितिं कृष्णविषाणाम्प्र यंच्छति सयोनिमेव यज्ञं करोति सयोनिन्दक्षिणा १ सयोनिमिन्द्र १ सयोनित्वायं कृष्ये त्वां सुस्याया इत्यांह् तस्मांदकृष्टपच्या ओषंधयः पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इत्यांह् तस्मादोषंधयः फलं गृह्णनित् यद्धस्तेन (२३)

कृण्डूयेतं पामन्म्भावुंकाः प्रजाः स्युर्यथ्स्मयेत नम्रुम्भावुंकाः कृष्णविषाणयां कण्डूयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवं गृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु दक्षिणासु चात्वांले कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं योनिः कृष्णविषाणा योनांवेव योनिन्दधाति यज्ञस्य

सयोनित्वायं॥ (२४)

रुन्यु एप तस्माँच्छर्मयी यूप्स्तृतीयम्मिथुन्त्वाय जन्म हस्तेनाृष्टाचंत्वारि १शच॥**————[3**]

वाग्वै देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविश्यक्षेष् वाग्वनस्पतिषु वदति या दुन्दुभौ या तूणेवे या वीणायां यद्दींक्षितदण्डम्प्रयच्छंति वाचंमेवावं रुन्ध् औदुंम्बरो भवृत्यूग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्धे मुखेन सम्मितो भवति मुख्त एवास्मा ऊर्जं दथाति तस्मान्मुख्त ऊर्जा भुंञ्जते (२५)

क्रीते सोमें मैत्रावरुणायं दण्डम्प्र यंच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तांदृत्विग्भ्यो वाचं विभजंति तामृत्विजो यजंमाने प्रतिष्ठापयन्ति स्वाहां यज्ञम्मनसेत्यांह् मनसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छति स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह् द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञः स्वाहोरोर्न्तरिक्षादित्यांहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहां यज्ञं वातादारंभ इत्यांहायम् (२६)

वाव यः पर्वते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रंभते मुष्टी कंरोति वार्चं यच्छिति यज्ञस्य धृत्या अदींक्षिष्टायम्ब्राह्मण इति त्रिरुंपार्श्वांह देवेभ्यं पुवैनं प्राह् त्रिरुचैरुभयेंभ्य पुवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राह् न पुरा नक्षंत्रेभ्यो वाचं वि सृंजेद्यत्पुरा नक्षंत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छिंन्द्यात् (२७)

रुन्धे (२८)

उदितेषु नक्षेत्रेषु ब्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजिति यज्ञब्रेतो वै दीं क्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजिति यदिं विसृजेद्वैं ण्णवीमृचमन्ं ब्रयाद्यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञेनैव यज्ञ सं तंनोति देवीन्धियंम्मनामह् इत्याह यज्ञमेव तन्मंदयित सुपारा नो असद्वश् इत्याह व्यंष्टिमेवावं

ब्रह्मवादिनों वदन्ति होत्व्यं दीक्षितस्यं गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मितिं हुविर्वे दीक्षितो यज्ञंहुयाद्यजंमानस्यावदायं जुहुयाद्यत्र जुंहुयाद्यंजपुरुर्न्तिरयाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज् इत्यांह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुज्स्तेष्वेव प्रोक्षं जुहोति तन्नेवं हुतं नेवाहुंत इस्वपन्तं वै दीक्षित रक्षा रिस जिघारसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रंक्षोहाग्ने त्वर सु जांगृहि व्यर सु मन्दिषीम्हीत्यांहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वंपिति रक्षंसामपंहत्या अब्रत्यमिव वा एष कंरोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमंग्ने व्रतपा असीत्यांहाग्निर्वे देवानां व्रतपंतिः स एवैनं व्रतमालम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्यांह देवः (३०)

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं युज्ञेष्वीड्य इत्यांहैत १ हि युज्ञेष्वीड्तेऽप् वै दींक्षिताथ्सुंषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वं देवा अभि मामावंवृत्रन्नित्यांहेन्द्रियेणैवैनं देवतांभिः सं नंयति यदेतद्यजुर्न प्रथमः प्रश्नः <u>10</u> ब्रूयाद्यावंत एव पश्नाभि दीक्षंत तावंन्तोऽस्य पशवंः स्यू

रास्वेयंत् (३१) सोमा भूयों भ्रेत्याहापंरिमितानेव पृशूनवं रुन्धे चुन्द्रमंसि मम् भोगांय भवेत्यांह यथादेवतमेवैनाः प्रति ग्रह्माति वायवै त्वा वर्षणाय

भोगांय भ्वेत्यांह यथादेवतम्वैनाः प्रति गृह्णाति वायवै त्वा वर्रणाय त्वेति यदेवमेता नानुंदिशेदयंथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवतांभ्यो वृश्च्येत् यदेवमेता अनुदिशतिं यथादेवतमेव दक्षिणा गमयित न देवतांभ्य आ (३२)

वृश्चते देवींरापो अपां नपादित्यांह् यद्वो मेध्यं यज्ञिय् स् सदेवं तद्वो मार्व क्रमिष्मिति वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुं पृथिच्या अनुं गेषुमित्याह सेतुंमेव कृत्वात्येति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयञ्छिन्याहु-पेऽप्रिगंह देव हयंद्वेवतांभ्य आ त्रयंश्विश्वाः——[8]
देवा वै देवयर्जनमध्यवसाय दिशो न प्राजान-तेऽई
न्योन्यमुपांधावन्त्वया प्र जानाम त्वयेति तेऽदित्या समिधियन्त
त्वया प्र जानामेति साम्नंबीद्वरं वृणै मत्प्रांयणा एव वो यज्ञा

मदुंदयना असन्निति तस्मांदादित्यः प्रांयणीयों यज्ञानांमादित्य

उंदयनीयः पश्चं देवतां यजित पश्च दिशों दिशाम्प्रज्ञांत्ये (३४)
अथो पश्चांक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे पथ्याः स्विस्तिमंयज्नप्राचींमेव तया दिशं प्राजांनन्नग्निनां दक्षिणा सोमेन प्रतीची से सिवृत्रोदींचीमदिंत्योध्वांम्पथ्याः स्वस्तिं यंजित प्राचींमेव तया दिशं प्र जांनाित पथ्याः स्वस्तिमिष्टाग्नीषोमौं यजित चक्षंषी

वा एते यज्ञस्य यद्ग्रीषोमौ ताभ्यांमेवानुं पश्यति (३५)

अग्नीषोमांविष्ट्वा संवितारं यजित सवितृप्रंसूत एवानं पश्यित सवितारं मिष्ट्वादितिं यजितीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रंतिष्ठायानं पश्यत्यदितिमिष्ट्वा मांरुतीमृचमन्वांह मुरुतो वै देवानां विशो देवविशं खलु वे कल्पंमानम्मनुष्यविशमनं कल्पते यन्मांरुतीमृचंमन्वाहं विशां क्रुस्यै ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्रयाजवंदननूयाजम्प्रांयणीयं कार्यमनूयाजवंत (३६)

अप्रयाजमुंदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव सा यज्ञस्य सन्तितिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानंन्तिर्यादात्मानम्न्तिरयाद्यदंनूयाजानंन्तिर्यात्प्रजाम्न्तिरे खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न ऋियते तदन् यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनं (३७)

पर्ग भवति प्रयाजवंदेवानूयाजवंद्रायणीयं कार्यं प्रयाजवंदन्याजवंदुदयनीयं नात्मानंमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पंराभवंति न यजंमानः प्रायणीयंस्य निष्कास उदयनीयंम्भि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्तंतिर्याः प्रायणीयंस्य याज्यां यत्ता उदयनीयंस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मं लोकमा रोहेत्प्रमायुंकः स्याद्याः प्रांयणीयंस्य याज्याः स्याद्याः प्रांयणीयंस्य याज्याः

करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

सुंपूर्णीमंजयथ्साब्रंबीतृतीयंस्यामितो दिवि सोम्स्तमा हेर् तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूरसौ सुंपूर्णी छन्दा सि

प्रज्ञांत्ये पश्यत्यनूयाजवृद्यजंमानोऽन् पुरोनुवाक्यांस्ता अष्टौ चं॥------[५]

कद्रश्च वै सुपर्णी चौत्मरूपयोरस्पर्धेतार सा कद्रः

सौपर्ण्याः साब्रंवीद्स्मे वे पितरौ पुत्रान्बिंभृतस्तृतीयंस्यामितो दिवि सोमुस्तमा हंर् तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

इतिं मा कृद्गूरं वोचिदिति जगृत्युदं पत् चतुं दंशाक्षरा स्ती साप्रांप्य न्यं वर्तत् तस्ये द्वे अक्षरं अमीयेता १ सा पृशुभिंश्च दीक्षया चागंच्छ्तस्माञ्जगंती छन्दं साम्पशृव्यं तमा तस्मांत्पशुमन्तं दीक्षोपं नमित त्रिष्टुगुदं पत्त्रत्रयोदशाक्षरा स्ती साप्रांप्य न्यं वर्तत् तस्ये द्वे अक्षरं अमीयेता १ सा दिक्षंणाभिश्च (४०)

तपंसा चार्गच्छत्तस्मांत्रिष्टभों लोके माध्यंदिने सर्वने दक्षिणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप् इत्यांहुर्यः स्वं ददातीति गाय्त्र्युदंपत्चतुंरक्षरा सत्यंजया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यंरुन्ध् तद्जायां अज्ञत्व सा सोमं चाहंरचत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षरा समंपद्यत ब्रह्मवादिनों वदन्ति (४१)

कस्माँथ्यत्याद्गांयत्री किनंष्ठा छन्दंसाः सृती यंज्ञमुखं परीयायेति यदेवादः सोम्माहंर्त्तस्माँद्यज्ञमुखं पर्येत् तस्माँतेज्ञस्विनीत पुद्धां द्वे सर्वने समगृह्णान्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदेधयत्तस्माद्वे सर्वने शुक्रवंती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च तस्मांत्तृतीयसवन ऋंजीषमभि पुंण्वन्ति धीतिमव हि मन्यंन्ते (४२)

आशिर्मवं नयति सशुकृत्वायाथो सम्भंरत्येवैनृत्त श् सोमंमाह्रियमाणं गन्ध्रवीं विश्वावंसुः पर्यमुष्णा्थ्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवस्त्तस्मात्तिस्रो रात्रीः क्रीतः सोमो वसति ते देवा अंब्रुवन्थ्स्रीकांमा वै गन्ध्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाच् इ स्त्रियमेकंहायनीं कृत्वा तया निरंक्रीण्न्थ्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गन्धर्वेभ्यः (४३)

अप्क्रम्यांतिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवन्नपं युष्मदक्रमीन्नास्मानुपावर्तते वि ह्वंयामहा इति ब्रह्मं गन्धवां अवंदन्नगांयं देवाः सा देवान्गायंत उपावर्तत् तस्माद्गायंन्त् इस्नियंः कामयन्ते कामुंका एन् इस्नियों भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानिष जन्येषु भवंति तेभ्यं एव दंदत्युत यद्वहुतंयाः (४४)

भवन्त्येकंहायन्या क्रीणाति वाचैवेन् सर्वया क्रीणाति तस्मादेकंहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूंट्याऽकंर्ण्याऽ कांण्या-ऽश्लोण्याऽसंप्तशफया क्रीणाति सर्वयैवेनं क्रीणाति यच्छ्वेतयाँ क्रीणीयादुश्चर्मा यजमानः स्याद्यत्कृष्णयानुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यजमानः स्याद्यद्विंरूपया वात्रंग्नी स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणयां पिङ्गाक्ष्या कींणात्येतद्वे सोमंस्य रूप इस्वयैवेनं देवतंया कीणाति॥ (४५)

निर्फ्रीणीप्व दक्षिणाभिश्च वदिन्तु मन्यंन्ते गन्धुर्वेभ्यों बृहुतंयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥lacktriangledown=lacktriang

तिष्ठिरंण्यमभवृत्तस्मांदुद्धो हिरंण्यम्पुनन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांध्यत्यादंनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयंन्तेऽस्थन्वतींर्जायन्त इति यिद्धरंण्यं घृतेऽवधायं जुहोति तस्मांदनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽस्थन्वतींर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद् घृतं तेजो हिरंण्यमियं ते शुक्र तुनूरिदं वर्च इत्यांह् सर्तेजसमेवैन् स्तन्म (४६)

करोत्यथो सम्भेरत्येवैनं यदबंद्धमवद्ध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युर्वद्धमवं दधाति गर्भाणां धृत्ये निष्टक्यंम्बधाति प्रजानां प्रजनंनाय वाग्वा एषा यथ्सोम्ऋयंणी जूरसीत्यांह् यद्धि मनसा जवंते तद्वाचा वदंति धृता मनसत्यांह् मनसा हि वाग्धृता जुषा विष्णंव इत्यांह (४७)

यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते स्त्यसंवसः प्रस्व इत्यांह सिवृतृप्रंसूतामेव वाचमवं रुन्धे काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञ रक्षा रिस जिघा रसन्त्येष खलु वा अरंक्षोहतः पन्था यों उग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्नेरक्षणः कृनीनिकामित्यांह् य एवारंक्षोहतः पन्थास्त र समारोहित (४८)

शास्त्येवैनांमेतत्तरमांच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते चिद्सीत्यांह् यद्धि मनंसा चेतयते तद्वाचा वदंति मनासीत्यांह् यद्धि मनंसाभिगच्छंति

तत्कुरोति धीरुसीत्यांह यद्धि मनंसा ध्यायंति तद्वाचा (४९)

वदंति दक्षिणासीत्यांह् दक्षिणा ह्येषा युज्ञियासीत्यांह युज्ञियांमेवैनां करोति क्षुत्रियासीत्यांह क्षुत्रिया ह्येषादितिरस्युभ्यतंःशी यदेवाऽऽदित्यः प्रांयणीयो युज्ञानांमादित्य उदयुनीयस्तस्मादेवमांह् यदबंद्धा स्यादयंता स्याद्यत्पंदिबद्धानुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यजमानः स्यात् (५०)

जिनीयान्मित्रस्त्वां पृदि बंध्रात्वित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनां पृदि बंध्राति पूषाध्वंनः पात्वित्यांहेयं वै पूषेमामेवास्यां अधिपामंकः समंष्ट्या इन्द्रायाध्यंक्षायेत्याहेन्द्रंमेवास्या अध्यक्षं करोति (५१)
अनुं त्वा माता मन्यतामनुं पितेत्याहानुंमतयैवैनया कीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्यांह देवी ह्येषा देवः सोम इन्द्रांय

यत्कंर्णगृहीता वात्रंघ्री स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो

सोम् क्रयंणीयाद्रुद्रस्त्वा वंर्तयत्वित्यांह रुद्रो वै क्रूरः (५२) देवानान्तमेवास्यै पुरस्तांद्वधात्यावृत्त्ये क्रूरमिव वा एतत्करोति

सोममित्याहेन्द्रांय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्परांच्येव

यद्रुद्रस्यं कीर्तयंति मित्रस्यं पृथेत्यांह् शान्त्यें वाचा वा एष वि कीणीते यः सोम्कयंण्या स्वस्ति सोमसखा पुन्रेहिं सह र्य्येत्यांह वाचैव विकीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुंपदासुकास्य वाग्मंवति य एवं वेदं॥ (५३)

सर्तर्नुं विष्णंव इत्याह सुमारोहित् ध्यायंति तद्वाचा यर्जमानः स्यात्करोति क्रूरो वेदं॥ldot

षद्वदान्यनु नि क्रांमित षड्हं वाङ्गाति वदत्युत संवथ्सरस्यायंने यावंत्येव वाक्तामवं रुन्धे सप्तमे पदे जुंहोति सप्तपंदा शक्वंरी पृश्वः शक्वंरी पृश्वेवावं रुन्धे सप्त ग्राम्याः पृशवः सप्तार्ण्याः सप्त छन्दा इंस्युभयस्यावं रुख्ये वस्व्यंसि रुद्रासीत्यां ह रूपमेवास्यां पृतन्मंहिमानम् (५४)

व्याचंष्ट्रे बृह्स्पतिंस्त्वा सुम्ने रंण्वत्वित्यांह् ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्में पृशूनवं रुन्धे रुद्रो वसुंभिरा चिंकेत्वित्याहावृत्त्ये पृथिव्यास्त्वां मूर्धन्ना जिंघिर्मि देवयर्जन् इत्यांह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयर्जन्मिडांयाः पृद इत्याहेडांये ह्येतत्पृदं यथ्सोम्कयंण्ये घृतवंति स्वाहां (५)

इत्यांह् यदेवास्ये प्दाद् घृतमपींड्यत् तस्मांदेवमांह् यदेष्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं जुहुयादुन्थों ऽष्वर्युः स्याद्रक्षार्रस यज्ञर हंन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्थों ऽष्वर्युर्भवंति न यज्ञर रक्षार्रस प्रन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञर रक्षा १सि जिघा १ सन्ति परितिखित् १ रक्षः परितिखिता अरांतय इत्यांह रक्षंसामपंहत्ये (५६)

इदमहर रक्षंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित पृशवो वै सोम्ऋयंण्यै पदं यावत्सूतर सं वंपित पृश्नेवावं रुन्धेऽस्मे राय इति सं वंपत्यात्मानंमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यर्जमानाय प्र यंच्छिति यर्जमान एव रियं दंधाति तोते राय इति पित्रया अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषुं निधृत्ते ताहगेव तत्त्वष्टीमती ते सपेयेत्याह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनाना रू रूपकृद्रूपमेव पशुषुं दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपवपेदस्मिं क्लोक पंशुमान्थ्रस्याद्यदाहवनीये- ऽमुष्मिं क्लोक पंशुमान्थ्रस्याद्वस्यादुभयोरुपं वपत्युभयोरेवैनं लोकयौः पशुमन्तं करोति॥ (५८)

मृहिमान् स्वाहापहत्या अध्वर्षभीयते चतुर्वि स्थातिश्व॥————[८]
ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३)

इति सोमो वा ओषधीनाः राजा तस्मिन् यदापंत्रं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्यौद्गसितं निष्खिदतिं तादृगेव तद्यन्न विंचिनुयाद्यथाक्षन्नापंत्रं विधावंति ताद्दगेव तत्क्षोधुंकोऽध्वर्यः स्यात्क्षोधुंको यजमानः सोमंविक्रयिन्थ्सोम रे शोध्येत्येव ब्रंयाद्यदीतंरम् (५९)

यदीतंरमुभयेंनैव सोंमविक्रयिणंमर्पयति तस्माँथ्सोमविक्रयी क्षोधंकोऽरुणो हं स्माहौपंवेशिः सोम्क्रयंण एवाहं तृंतीयसवनमवं रुन्ध इतिं पशूनां चर्मन्मिमीते पृशूनेवावं रुन्धे पृशवो हि तृतीय् सर्वनं यङ्कामयेंतापृशः स्यादित्यृंक्षतस्तस्यं मिमीत्क्षं वा अपशुव्यमंपृशुरेव भवित् यं कामयेंत पशुमान्थ्स्यांत् (६०)

पृश्न्व रुन्थे पशुमानेव भेवत्यपामन्ते कीणाति सरंसमेवैनं कीणात्यमात्योऽसीत्यांहामेवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह् इत्यांह शुक्रो ह्यंस्य ग्रहोऽन्साच्छं याति महिमानंमेवास्याच्छं यात्यनंसा (६१) अच्छं याति तस्मांदनोवाह्य समे जीवेनं यत्र खलु वा

इतिं लोमतस्तस्यं मिमीतैतद्वै पंशूना र रूप र रूपेणैवास्मैं

अच्छ याति तस्मादनावाह्य सम जावन यत्र खलु वा एत शीर्षणा हरेन्ति तस्माँच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवनम्भि त्यं देव संवितार्मित्यतिंछन्दस्चां मिंमीतेऽतिंच्छन्दा वे सर्वाणि छन्दा से सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दस्चां मिमीते वर्ष्मवेन समानानां करोत्येकयैकयोथ्सर्गम् (६२)

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनंम्मिमीते तस्मान्नानांवीर्या अङ्गुलेयः सर्वोस्वङ्गुष्ठमुप् नि गृह्णाति तस्माँथ्समावद्वीर्यो-ऽन्याभिर्ङ्गुलिभिस्तस्माथ्सर्वा अनु सं चरित् यथ्सह सर्वाभिर्मिमीत्

सङ्क्षिष्टा अङ्गलयो जायेरन्नेकंयैकयोध्सर्गम्मिमीते तस्माद्विभंक्ता जायन्ते पश्च कृत्वो यर्जुषा मिमीते पश्चौक्षरा पृङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीम् (६३)

दशु सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराह्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे यद्यजुंषा मिमीते भूतमेवावं रुन्धे यत्तूणीम्भंविष्यद्यद्वे तावानेव सोमः स्याद्यावंन्तम्मिमीते यजंमानस्यैव स्यान्नापिं सदस्यानां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहित सदस्यानेवान्वाभंजित वाससोपं नह्यति सर्वदेवत्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समर्धयति पृशवो वै सोमः प्राणाय त्वेत्युपं नह्यति प्राणमेव पशुषुं दधाति व्यानाय त्वेत्यनुं श्रन्थति व्यानमेव पुशुषुं दधाति तस्मांथ्स्वपन्तं प्राणा न जंहति॥ (६५)

इतंरम्पशुमान्थ्रस्याद्यात्यनंसोथ्सर्गन्तूष्णी १ संविदेवृत्यं वै त्रयंश्वि १ शच॥=======[९] यत्कुलयां ते शुफेनं ते क्रीणानीति पणेतागों अर्घ सोमं

कुर्यादगों अर्धं यजंमानुमगों अर्धमध्वयुङ्गोस्तु मंहिमानुं नावे तिरेद्रवां

येन हिरंण्येन (६८)

ते क्रीणानीत्येव ब्रूंयाद्गोअर्घमेव सोमं करोति गोअर्घं यर्जमानं गोअर्घमध्वर्युत्र गोर्महिमानमवं तिरत्यजयाँ क्रीणाति सतंपसमेवैनं क्रीणाति हिरंण्येन क्रीणाति सशुंक्रमेव (६६)

क्रीणाति सेन्द्रंमेवेनं क्रीणात्यनुडुहाँ क्रीणाति वह्निर्वा अनुङ्वान्

विह्निनेव विह्नं युज्ञस्यं क्रीणाति मिथुनाभ्यां क्रीणाति मिथुनस्यावंरुद्धे वासंसा क्रीणाति सर्वदेवृत्यं वै वासुः

एनं कीणाति धेन्वा कींणाति साशिंरमेवैनं कीणात्यृषभेणं

सर्वांभ्य एवेनं देवतांभ्यः क्रीणाति दश् सम्पंद्यन्ते दशांक्षरा विराडन्नं विराङ्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्थे (६७) तपंसस्तनूरंसि प्रजापंतेवंर्ण इत्यांह पृशुभ्यं एव तदंध्वर्युर्नि ह्रंत आत्मनोऽनांत्रस्काय गच्छंति श्रियं प्र पृशूनांप्रोति य एवं वेदं शुक्रं ते शुक्रेणं क्रीणामीत्यांह यथायज्ञ्रेवैतद्देवा वै येन हिरंण्येन

सोममक्रीणन्तदंभीषहा पुनरादंदत को हि तेजंसा विक्रेष्यत इति

सोमं क्रीणीयात्तदंभीषहा पुन्रा दंदीत तेजं एवात्मन्धंत्तेऽस्मे ज्योतिः सोमविक्वियिणि तम् इत्यांह ज्योतिंरेव यजंमाने दधाति तमंसा सोमविक्वियणंमर्पयति यदनुपग्रथ्य हुन्याद्दंन्द्शूकास्ता समार्थ सर्पाः स्युरिदम्ह स्पर्पणां दन्दशूकांनां ग्रीवा उपं ग्रश्नामीत्याहादंन्दशूकास्ता समार्थ सर्पा भवन्ति तमंसा

सोमविक्रयिणं विध्यति स्वानं (६९)

भ्राजेत्यांहैते वा अमुर्घ्मिं होके सोर्ममरक्षन्तेभ्यो-ऽधि सोममाहंरन् यदेतेभ्यः सोमऋयंणान्नानुंदिशेदकींतो-ऽस्य सोर्मः स्यान्नास्यैतेंऽमुष्मिं ल्लोके सोमर् रक्षेयुर्यदेतेभ्यः

सोमऋयंणाननुदिशतिं कीतों ऽस्य सोमों भवत्येतें ऽस्यामुष्मिं लोके सोम रक्षन्ति॥ (७०)

सर्गुक्रमेव रुन्य इति येन हिरंण्येन स्वान चतुंश्चत्वारिश्शच॥————[१०] वारुणो वै क्रीतः सोम उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रंस्योरुमा विंश दक्षिणमित्याह देवा वै य सोममक्रीणन्तमिन्द्रंस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु वा एतर्हीन्द्रो यो यजंते तस्मदिवमाहोदायुंषा स्वायुषेत्यांह देवतां एवान्वारभ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्यांहान्तरिक्षदेवत्यो ई ह्यंतर्हि सोमो-ऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतद्वि वा एनम्तर्दर्धयति यद्वारुण सन्तम्मैत्रं करोति वारुण्यर्चा सादयति स्वयैवैनं देवतंया समर्धयति वासंसा पर्यानंह्यति सर्वदेवत्यं वै वासः सर्वाभिरेव (७२)

एनं देवतांभिः समर्धयत्यथो रक्षंसामपंहत्यै वनेषु व्यन्तरिक्षं ततानेत्यांह वनेषु हि व्यन्तिरक्षां ततान वाज्मर्विश्वत्यांह वाजः

ह्यर्वथ्सु पयो अघ्नियास्वित्यांह् पयो ह्यंघ्रियासं ह्थ्सु ऋतुमित्यांह ह्थ्सु हि ऋतुं वर्रुणो विक्ष्वंग्निमित्यांह् वर्रुणो हि विक्ष्वंग्निन्दिवि सूर्यम् (७३)

इत्यांह दिवि हि सूर्यक् सोम्मद्रावित्यांह ग्रावांणो वा अद्रंयस्तेषु वा एष सोमं दधाति यो यजंते तस्मादेवमाहोदु त्यं जातवेदस्मिति सौर्यचा कृष्णाजिनम्प्रत्यानंह्यति रक्षंसामपंहत्या उस्रावेतं धूर्षाहावित्यांह यथायजुरेवैतत्प्र च्यंवस्व भुवस्पत इत्यांह भूतानाक्ष् हि (७४)

पूष पितृर्विश्वान्यभि धामानीत्यांह विश्वानि ह्ये ड्रं षों-ऽभि धामानि प्रच्यवंते मा त्वा परिपरी विद्दित्यांह यदेवादः सोममाह्रियमाणं गन्धवी विश्वावंसः पूर्यमुंष्णात्तस्मदिवमाहापंरिमोषार् यजमानस्य स्वस्त्ययन्यसीत्यांह यजमानस्यैवैष यज्ञस्यान्वारम्भो-ऽनंबछित्त्यै वरुणो वा एष यजमानम्भ्यैति यत् (७५) क्रीतः सोम् उपनद्धो नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षंस्

क्रीतः सोम् उपनद्धो नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षंस् इत्यांह् शान्त्या आ सोमं वहंन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तौ सम्भवंन्तौ यजंमानम्भि सम्भवतः पुरा खलु वावेष मेधायात्मानंमारभ्यं चरति यो दीक्षितो यदंग्रीषोमीयम्पशुमालभंत आत्मनिष्क्रयंण एवास्य स तस्मात्तस्य नाश्यं पुरुषनिष्क्रयंण इव ह्यथो खल्वांहुर्ग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रों वृत्रमंहन्निति यदंग्नीषोमीयम्पशुमालभंते वार्त्रघ्न एवास्य पथमः प्रश्नः

स तस्मौद्वाश्यं वारुण्यर्चा परिं चरित स्वयैवैनं देवत्या परिं

चरित॥ (७६)

अन्बारभ्योध्सर्वाभिरेव सूर्यं भूतानार् होति यदांहः सप्तविरंशतिश्च॥———[११] यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषारं सुवर्गं यद्वा अनींशानः पुरोहंविषि तेभ्यः सोत्तंरवेदिर्बुद्धं देवस्याभ्रिर्

शिरों वा एकांदश॥———[१२]यदुभावित्यांह देवानां यज्ञो देवेभ्यों न रथांय यजंमानाय परस्तांदर्वाचीन्नवंपश्चाशत्॥59॥ यदुभौ दुह एवेनांम्॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/